

A Fővárosi Ítéltábla a Fintha-Nagy Ügyvéd Iroda (Ádám) által képviselt felperes neve (felpres címe) felperesnek a dr. Firicz László ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve (I.r. alperes címe) I.r. alperes, dr. Környei László János ügyvéd által képviselt II.rendű alperes neve (II.r. alperes címe) II.r. alperes, dr. Bíró Zsuzsanna ügyvéd által képviselt III.r. alperes neve (III.r. alperes címe) III.r. alperes, dr. Tóth Boglárka Tímea ügyvéd által képviselt V.r. alperes neve (V.r. felperes címe) V.r. alperes, VI.r. felperes neve (VI.r. alperes címe) VI.r. alperes VII.r. alperes (VII.r. alperes címe) VII.r. alperes ellen kezesi kötelezettség teljesítése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. szeptember 27-én kelt, 70.P.22.323/2008/107. számú ítélet ellen, az I.r. alperes által 108. szám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 228.700 (kétszázhuszonnyolcezer-hétszáz) Ft + áfa fellebbezési eljárási költséget.

Az I. rendű alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 731.800 (hétszázharmincegyezer-nyolcszáz) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság kötelezte az I., és III.r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 15 nap alatt 9.147.171 Ft-ot, és ebből 6.126.000 Ft után 2006. május 26-tól, míg 3.021.171 Ft után 2006. szeptember 6-tól a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegű kamatát, valamint 1.544.243 Ft perköltséget.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az I., és III.r. alperesek kötelezettsége a Fővárosi Bíróság 25.Pk.21.060/2008/1-I. számú fizetési meghagyásban IV.r. kötelezettként megjelölt N-N N és VIII.r. kötelezettként megjelölt L. Zs-tal egyetemleges.

Az ezt meghaladó keresetet elutasította.

Kötelezte az elsőfokú bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a II.r. alperesnek 743.643 Ft, az V., VI., és VII.r. alpereseknek pedig 585.546 Ft perköltséget.

Rögzítette az elsőfokú bíróság mindenekelőtt, hogy L. Zs. érdekeltségi körébe tartozott az A-K Kft., a T-A.Kft, a L-N Kft, a CC Kft, valamint a K Kft, illetve a G. Bt.Az A.-K. Kft-nek az I.r.alperes 2004. július 1-től 2010. július 5-éig a tagja, 2004. július 1-től 2008. december 3-áig az ügyvezetője volt. Ugyanezen cég tagja volt a II.r. alperes 2004. október 4. és 2010. július 5. között. 2008.

december 3-án indult az A.-K. Kft. felszámolása, ami 2010. április 23-án fejeződött be. Az A.-K. Kft. a felszámolás folytán megszűnt és a cégjegyzékből is törölték.

A T-A-... Kft.-nek az I.r. alperes volt az ügyvezetője 2005. április 7-től 2007. január 17-ig. Tagjai voltak az A.-K Kft és T. A. 2005. április 7. és 2007. október 17-e között. A cég jelenleg is működik.

A L-N Kft. ügyvezetője 2006-ban a II.r. alperes, továbbá N-N N voltak, ugyanezen időszakban a Kft. tagjai N.-N N. továbbá a II., és III.r. alperesek voltak. A Kft. felszámolására 2007. november 29-e és 2009. április 17-e között került sor. A felszámolás folytán a gazdasági társaság megszűnt és a cégjegyzékből is törölték.

A CC Kft. cégvezetője 2004. március 16. és 2005. október 26-a között L. Zs. volt, 2005. október 26-a és 2007. május 21. között a III.r. alperes, majd 2007. július 12-től 2008. július 30-áig ismét L. Zs. 2004. március 16. és 2005. február 28. között L Zt egyúttal a CC tagja is volt, 2004. március 16-tól 2009. október 9-éig M. P.is tagja volt a gazdasági társaságnak, a III.r. alperes tagsági jogviszonya 2005. február 28-a és 2007. május 21-e között állt fenn, míg L. J. 2007. június 12. és 2009. október 9. között volt a Kft. tagja. A CC Kft. felszámolása 2008. július 30-án indult és 2009. október 9-én fejeződött be ezt követően a cégjegyzékből is törölték.

A K Kft. ügyvezetője 2002. november 15-től 2006. október 19-ig az V., és VI.r. alperesek voltak, akik 2002. október 15. és 2006. október 19-e között a tagjai is voltak a Kft.-nek. F. T. 2006. október 19-től 2007. július 18-áig volt a cég ügyvezetője és ugyanezen időszak alatt tagja is volt. Tagja volt ugyanezen időszak alatt a K Kft.-nek a G B Kft. is. L. Zs. 2007. július 18. és 2010. március 1. között a Kft. ügyvezetője és 2010. április 16-áig annak tagja is volt.

A K Kft. 2006. januártól ténylegesen L Zs. irányítása alatt állt - függetlenül attól, hogy annak ezen időszakban még L. Zs.nem volt az ügyvezetője - a céggel kapcsolatos döntéseket Ő hozta meg. A cég felszámolása 2010. március 1-jén indult és 2011. április 16-áig tartott. A felszámolás eredményeként a cég megszűnt és a cégjegyzékből is törölték.

A „G” Bt. vezető tisztségviselője és beltagja 2000. december 13. és 2006. május 10. között a VII.r. alperes és beltagja B. N. E. voltak. A cég felszámolására 2009. április 9. és 2010. június 29-e között került sor és a cégjegyzékből történő törlése is megtörtént.

2006. április 26-án a felperes továbbá a L-N Kft. az A-K Kft., a CC Kft., a K Kft., valamint a T-A-.... Kft. között létrejött egy marketing, reklám és promóciós együttműködési szerződés, amelynek a tárgya a cégek tulajdonában álló, vagy általuk üzemeltetett, avagy az érdekeltségi körükbe tartozó üzletek részére a felperes által forgalmazott kiskereskedelmi termékek szállítása és ehhez kapcsolódó reklám- és marketingtevékenység végzése. Ezt a cégek által nyújtott szolgáltatást a felperes azzal ellenételezte, hogy kedvezményt adott az általa szállított áruk árából. A felperes vállalta mindezen túl a nyitó készlet biztosítását is.

Ezen vállalásának megfelelően a L-N Kft. által üzemeltetett R. R. Sörözőbe 720.227 Ft, a B. Club-ba 1.152.114 Ft, a S. Vendéglőbe pedig 970.548 Ft értékű nyitókészletet biztosított. Az A-K Kft. által üzemeltetett B. Kávéház számára biztosított nyitókészlet értéke 474.265 Ft volt. A CC Kft. üzemeltetésébe tartozó B. H. Pub. részére 628.297 Ft értékben, míg a H. Kocsma részére 905.886 Ft értékben került sor nyitó készlet kiszállítására.

A „G” Bt. üzemeltette az A. Sörözőt, amely számára a felperes 1.555.516 Ft összegű nyitó készletet biztosított, míg a M. Bisztró részére 1.131.436 Ft-ot. A K Kft. üzemeltette a K. Cs. vendéglátóipari egységet, amely részére a biztosított nyitó készlet értéke 1.017.404 Ft volt. A T-A Kft. üzemeltetésébe tartozó D. Söröző részére biztosított nyitókészlet összege 1.244.663 Ft-ot tett ki.

A szerződés szerint a nyitó készlettel minden év december 31-éig kellett elszámolni, a felperes vállalta, hogy a következő év január 1-jén ismét kihelyezi a vendéglátóipari egységek részére a nyitó készletet. A társaságok vállalták, hogy a szerződés időtartama alatt a felperesi portfólióban szereplő termékeket kizárólag a felperestől vásárolják. A cégek egymásért kezességet is vállaltak, a cég

tulajdonosai pedig készfizető kezességet vállaltak a partnerek tartozásaiért. A társaságok részéről az okirat aláírói a II.r. alperes, mint a L-N Kft. képviselője, a III.r. alperes, a CC Kft. ügyvezetőjeként, a VI.r. alperes a K és CS Kft. vezető tisztségviselőjeként, míg a VII.r. alperes a „G” Bt. cégvezetőjeként írta alá a szerződéseket. A VI. és VII.r. alperesek aláírása a szerződésen nem valódi, az nem tőlük származó aláírás.

2006. április 13-án jött létre egy készfizető kezesség vállalásáról rendelkező megállapodás a felperes mint jogosult, és az I., II., III., V., VI. és VII.r. alperesek, mint kötelezettek között. A megállapodásban a szerződő felek rögzítették, hogy 2006. április 13-án szállítási szerződés jött létre, amiben a felek kikötötték, hogy a vendéglátóipari egységek a felperes árlistáján szereplő termékekből kizárólag a felperestől vásárolnak. A készfizető kezesi szerződés 2. pontja szerint a szállítási szerződésből eredő követelésre vállalták a kötelezettek a készfizető kezességet. Maga ez a kötelezettségvállalás tehát a szerződés szerint az A-K Kft., a K Kft., a CC Kft., a „G” Bt, a LN Kft. és a T-A. Kft. fizetési kötelezettségeiért állt fent. A szerződést tanúként az I., II., III.r. és a VII.r. alperesek vonatkozásában L. Zs. és Vné Sz. H. írta alá az V., és VI.r. alperesek vonatkozásában pedig G. R. és H. S.. A szerződésen az I. és a III.r. alperesek aláírása és szignója is valódi, a II., VI. és VII.r. alperesi szignó azonban hamisított, az tehát nem az alperesektől származik.

2006. június 22-én további készfizető kezesi megállapodás jött léte a II.r. alperes és a felperes között, ezen szerződésben szintén utaltak a felek a 2006. április 13-i szállítási szerződésre, az okiraton szereplő aláírás azonban nem a II.r. alperestől származik.

L. Zs. ellen folyamatban volt .../..... számú büntető eljárásban írásszakértő kirendelésére is sor került és az ott eljáró írásszakértő állapította meg az alperesi aláírásokat illetően az előzőekben rögzítetteket.

2006. december 15-én további készfizető kezesi megállapodás jött létre a felperes és az I.r. alperes, valamint L. Zs. között. A felek a szerződésben utaltak a 2006. április 13-i szállítási szerződésre és tartalmazta a megállapodás azt is, hogy az I.r. alperes és L. Zs az A. I. Kft., a G. Kft., az A-K Kft., a C. C. Kft. a K Kft., a CC. Kft., a „G” Bt. és L-N Kft., valamint a T-A. Kft. tartozásaiért vállalták a szállítási szerződésből eredő követelések biztosítására a készfizető kezességet.

A flottaszerződés megkötése tárgyában az I.r. alperes és L. Zs. tárgyaltak a felperessel, a perbeli társaságok nevében. A szerződés aláírására akként került sor, hogy L. Zs. vitte el a szerződést az alperesekhez, akik azt a V., VI. és VII.r. alperesek kivételével aláírták. A 2006. április 13-i készfizető kezességre vonatkozó megállapodást szintén L. Zs. vitte le az alperesekhez. Ez egy két oldalas megállapodás volt a II., V., VI. és VII.r. alperesek a második oldalát írták alá, az első oldalt azonban nem szignálták le. A II., VI. és VII.r. alperesek első oldalon szereplő szignóját L. Zs. hamisította az okiratra.

2006. május 25-én a felperes a nyitó készletnek megfelelő árut leszállította az A.-K Kft., a CC Kft. a „G” Bt., a KKft., a L-N Kft. valamint a T-A ... Kft. által üzemeltetett vendéglátóipari egységekbe. Ezek az áruk az A.-K. Kft ... Kávézóba szállított áruja kivételével M. P. ingatlanára kerültek, Ő vette át az érintett cégek bélyegzőjének a használatával a nyitókészletet. Ettől kezdve az áruk sorsa ismeretlen.

2006. augusztus 22-én a felperes a L-N Kft. által üzemeltetett vendéglátóhelyek részére szállított árut, összesen 3.021.531 Ft értékben. Ezeket T. T. vette át, és ezeknek az áruknak is nyoma veszett. Az átvétel során T. T. a „G.” Bt. és a L-N Kft. bélyegzőjét is használta.

2006. október 17-én üzletrész átruházási szerződés jött létre, amely szerint a VII.r. alperes és M. T.a „G.” Bt-ben fennálló üzletrészüket értékesítették B. N. E. és B.Zs. részére 150.000 Ft vételár ellenében.

2006. október 19-én létrejött üzletrész átruházási szerződésben foglaltak szerint az V., és a VI.r. alperesek, valamint F. T. eladták a K. Kft-t a G. B. Kft-nek 1.500.000-1.500.000 Ft-ért.

2007. május 23-án L. Zs., a III.r. alperes és M. P. megjelentek Dr. H. G. ügyvéd előtt és előadták, hogy a CC Kft-ben tulajdonosváltás volt, valamint azt, hogy a III.r. alperes csupán formailag volt tagja és ügyvezetője a cégnek. Mindebből pedig az következik - a megjelentek előadása szerint -, hogy a cég tartozásaiért a III.r. alperes nem felel, mert ténylegesen L. Zs. látta el a Kft. működtetésével kapcsolatos feladatokat.

2008. április 4-én L. Zs. és N-N N megjelentek dr. H. G. ügyvéd irodájában és előadták, hogy a II.r. alperes aláírása az általa kötött készfizető kezességi megállapodáson valószínűleg nem a II.r. alperestől származik. A szignó pedig biztos, hogy nem tőle. L. Zs. felajánlotta a felperesnek, hogy vállalja az amúgy II.r. alperest terhelő kötelezettség teljesítését, a felperes azonban ezt nem fogadta el.

25.Pk.21.060/2008/1. szám alatt bocsátott ki fizetési meghagyást a Fővárosi Bíróság 13.342.339 Ft és járulékai vonatkozásában a felperes kérelmére. A fizetési meghagyás N.-N N IV.r. és L. Zs.VIII.r. kötelezettek vonatkozásában jogerőre emelkedett. A további kötelezett ellentmondása folytán az Ő vonatkozásukban az eljárás perré alakult.

Ilyen előzmények után a felperes keresetében 12.851.527 Ft és ebből 9.830.356 Ft után 2006. május 26-tól, 3.021.171 Ft után pedig 2002. szeptember 6-tól járó kamatok megfizetésére kérte az I., II., III.r., V., VI., és VII.r. alperesek egyetemleges kötelezését. Kereseti kérelme jogcímeiként a Ptk. 272. § (1) bekezdését és 274. § (2) bekezdését jelölte meg.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

A II., V., és VI., és VII.r. alperesek mindenekelőtt arra hivatkoztak, hogy a perbeli flottaszerződést nem írták alá. Vitatták azt is, hogy a felperes által állított áruszállítás ténylegesen megtörtént volna. Állították, hogy saját nevükben nem vállaltak kezességet és arra is hivatkoztak, hogy az aláírásukkal ellátott okiratot meghamisították.

Az I.r. alperes azért kérte a kereset elutasítását, mert a felperes a szerződés teljesítése során - álláspontja szerint - nem úgy járt el, ahogy az általában elvárható. Állította az I.r. alperes is, hogy a kezességvállalást tartalmazó okiraton szereplő aláírás nem valódi. Hivatkozott arra, hogy Ő csupán sortartásos kezességet kívánt vállalni, nem pedig készfizető kezességet. Állította azt is, hogy a felperesi társasággal szóban megállapodott, hogy Ő a kezességvállalás aló mentesítik.

A III.r. alperes szintén arra hivatkozott, hogy készfizető kezességet nem vállalt, azt nem vitatta, hogy az okiratot aláírta, de abban a hiszemben, hogy az egy szállítói szerződés. Az okirat első oldalát nem látta. Az ott lévő szignó nem tőle származik. Vitatta a felperesi követelés létrejöttét és összegét is.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az I., és a III.r. alperessel szemben a keresetet alaposnak találta, míg a további alperesekkel szemben alaptalannak.

Az elsőfokú bíróság mindenekelőtt a felperes és a perben érintett gazdasági társaságok közötti jogviszonyt minősítette és megállapította, hogy közöttük a Ptk. 379. § (1) bekezdése szerinti szállítási, reklám- marketingszolgáltatásra is kiterjedő együttműködési megállapodás jött létre.

A peres iratok között 93. szám alatt szereplő írásszakértői véleményből kétséget kizáróan megállapítható, hogy a K. Kft-t képviselő VI.r. alperes, továbbá a „G” Bt-t képviselő VII.r. alperes nem írták alá a flottaszerződést, az azon szereplő aláírás nem valódi. Ezekkel a cégekkel tehát a

felperes és a cégek között a flottaszerződés nem jött létre, így a kezességet vállaló személyek marasztalására sincs mód. Ezért az elsőfokú bíróság a „G” Bt. és a K. Kft. felperes által állított tartozásaiért az alperesek készfizető kezességét nem tartotta megállapíthatónak, ezért e körben a keresetet elutasította.

A többi cég vonatkozásában azonban megállapítható, hogy a felperes által állított áruk kiszállítására a flottaszerződés alapján került sor.

Az áruk jelentős részét M. P. vette át, aki rendelkezett a perbeli gazdasági társaságok bélyegzőivel is. Mindebből az következik, hogy a gazdasági társaság cégvezetője, vagy más képviselője felhatalmazta M. P-t a bélyegző használatára az áruk átvételére. Ez a 2006. május 25-i nyitó készletnek megfelelő áru, amit a felperes a flottaszerződés szerint kiszállított, azt a cégbélyegző használatára jogosult személy átvette, az adásvétel tehát létrejött, így a céget terheli az áru ellenértéke. A nyitó készlet ingyenessége a flottaszerződésből nem következik, ennek megfelelően a Ptk. 201. § (1) bekezdése alapján a cégek fizetési kötelezettsége a felperesek felé fennáll.

A T. T. által átvett árukat illetően ugyancsak arra a következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, hogy az általa átvett árukat illetően a cégek és a felperes között az adásvételi szerződés szintén létrejött. A szállítólevelekből az is megállapítható volt, hogy T. T. is használta a L-N Kft. és a „G” Bt. bélyegzőjét, ezáltal ezen cégek képviseletében vette át az árut.

Függetlenül attól, hogy a felperes által szállított áru megrendelője nem ismert, magával a szállítással és az áru átvételével az adásvételi szerződés ezekre a leszállított és a T. T., illetve M. P. által átvett árukra létrejött.

A kezességvállalást illetően az elsőfokú bíróság mindenekelőtt a Ptk. 272. §-ának és 274. § (2) bekezdésének a rendelkezéseiből indult ki.

Az alperesek, mint magánszemélyek a flottaszerződést nem írták alá, így a saját nevükben készfizető kezességet sem vállalhattak. A külön okiratban foglalt kezességvállalások esetén megállapítható volt, hogy ezek az okiratok két oldalas irtak, a II., V., VI., VII.r. alperesek a második oldalt - nem vitathatóan - aláírták, az V., VI. és VII.r. alperesek aláírásukat nem is vitatták. Az I. és a III.r. alperesek állították, hogy írásban nem vállaltak kezességet, de az írásszakértő részére nem adtak írásmintát, így nem bizonyították ezt a hivatkozásukat. Mindezek alapján - miután az I., és III.r. alperesek nem adtak írásmintát - az elsőfokú bíróság úgy tekintette, hogy Ők a kezességvállaló nyilatkozatot aláírták.

A kezességvállaló szerződések egy 2006. április 13-i szállítási szerződésre utalnak. Az egyértelműen megállapítható a peres iratokhoz csatolt flottaszerződésből, hogy az 2006. április 26-án jött létre, mint ahogy tény az is, hogy maga a flottaszerződés szállításra vonatkozó megállapodást is tartalmaz. A kezességvállalással kapcsolatos okiratok, illetve a flottaszerződés egybevetéséből az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a kezességvállalás a flottaszerződésből eredő kötelezettségekért történt. Nem zárja ki semmi azt, hogy kezességet a jövőben létrejövő kötelezettségre vállaljon bárki, ennek megfelelően tehát önmagában az a tény, hogy a kezességvállaló szerződések egy 2006. április 13-i szállítási szerződésre utalnak, de ilyen az iratokhoz nem került csatolásra, még nem következik, hogy a kezességvállalás alapján az I., és a III.r. alperesek ne lennének marasztalhatóak. Tényként megállapítható a II., VI. és VII.r. alperesek vonatkozásában, hogy a kezességvállaló okirat második oldalán szereplő szignó nem tőlük, hanem L. Zs.tól származik, aki a II., VI., és VII.r. alperesek szignóját hamisította ezen kezességvállaló okirat második oldalára. A II., VI. és VII.r. alperesek vonatkozásában tehát a szerződés aláírásának a körülményei, a meghamisított szignók, a II.r. alperes aláírásának a hamisított volta következtében ezen alperesek marasztalására az elsőfokú bíróság lehetőséget sem látott. Az V.r. alperest illetően az elsőfokú bíróság F. T. vallomásra is figyelemmel elfogadta azt az V.r. alperesi hivatkozást, hogy a saját nevében nem vállalt kezességet.

Miután az I., és III.r. alperesek írásmintát nem adtak, személyes megjelenés kötelezettségével történő idézés ellenére az elsőfokú eljárás során nem jelentek meg, semmilyen a védekezésük alátámasztására irányuló indítványt a perben nem tettek, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) és (2) bekezdésének a rendelkezésére figyelemmel, arra a következtetésre jutott, hogy az I., és a III.r. alperesek kezességet vállaltak a K. Kft. és a „G” Bt. kivételével a többi cég fizetési kötelezettségéért. Ezért tehát az I., és III.r. alpereseket a Ptk. 275. §-ára is figyelemmel egyetemlegesen kötelezte a felperes részére a rendelkező részben foglalt 9.147.171 Ft megfizetésére.

Az I. és III.r. alperesek kamatfizetési kötelezettsége a Ptk. 301/A. §-án alapul, még a felperes perrel kapcsolatos költségeit a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján részben kötelesek viselni.

Az ítélet ellen az I.r. alperes terjesztett elő fellebbezést, amiben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és a kereset vele szembeni elutasítását kérte.

Marasztalását azért sérelmezte, mert az elsőfokú bíróság terhére róta, hogy nem adott írásmintát az írásszakértői vizsgálathoz, ugyanakkor őt írásminta adására senki nem szólította fel. Nem vizsgálta az elsőfokú bíróság azt sem - a fellebbezésben foglaltak szerint -, hogy a II., VI. és VII.r. alperesek szándékával egyező tartalmú-e a hamisított szignójukkal ellátott okirat. A szállítólevelek, mint okiratok nem tekinthetők valós okiratnak, ugyanis a szállítás tényleges helye és a szállítóleveleken feltüntetett címek eltérnek egymástól, így tehát olyan okirati bizonyítéknak a szállítólevelek nem tekinthetők, amelyek igazolnák a felperesnek az áruk szállítására vonatkozó állítását. A cégbélyegző használata pedig képviseleti jogot nem teremt, így tehát téves az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása is, hogy M. P. és F. T. a perben érintett cégek képviseletében eljárva vették át a felperes által állított szállítás során az árukat. Kiemelte, hogy a bekövetkezett kárért a felperes felelősséggel tartozik.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett körben vizsgálhatta [Pp. 228. § (4) bekezdés és 253. § (3) bekezdés] és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemi döntése és annak indokai is helytállóak.

Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság a következőket emeli ki.

Iratellenes az I.r.alperesnek az a hivatkozása, hogy ne szólította volna fel az elsőfokú bíróság írásminta adására. A peres iratok között 86. sorszám alatt szereplő tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldalán az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, amikor a feleket tájékoztatta a bizonyításra szoruló tényekről, illetve kifejezetten írásminta adására is felhívta valamennyi, addig még írásmintát nem adó alperest. Ilyen peradatok mellett az I.r.alperes kellő alap nélkül sérelmezi az elsőfokú bíróság felhívásának általa állított hiányát.

Az a fellebbezési hivatkozás, hogy a II., VI. és VII.r. alperesek vonatkozásában az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy ezen alperesek szándékával egyező tartalmú-e a hamisított szignójukkal ellátott okirat tartalma, az I.r. alperesi fellebbezés elbírálása szempontjából közömbös, ugyanis ez még megalapozottsága esetén sem mentesítené az I.r. alperest fizetési kötelezettsége alól.

Ami a szállítólevelekkel kapcsolatos fellebbezési támadást illeti, a másodfokú bíróság mindenekelőtt azt emeli ki, hogy T. T. tanú 68. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt vallomása szerint az áru átvétele során a szállítóleveleket és az áru mennyiségét ellenőrizte. Ezt követően került sor részéről az átvételre. M.P. tanú, pedig a 107. sorszám alatti tárgyalási

jegyzőkönyvben rögzítettek szerint vallotta, hogy L. Zs kérte meg az áru átvételére és tárolására, mert olyan nagy mennyiségű áru szállítására került sor, hogy azt nem tudták az egyes vendéglátóipari egységekben tárolni. Ilyen peradatok mellett az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a szállítólevelekben foglalt árumennyiséget a felperes az érintett vendéglátóipari egységek részére kiszállította és helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy azok átvételével a felperes, illetve a perben érintett cégek között az adásvételi szerződés is létrejött. Az pedig, hogy mind M. P, mind F. T. a cégek bélyegzőjének használatával vette át ezeket az árukat, szintén arra utal -ahogy ezt helytállóan az elsőfokú bíróság is megállapította -, hogy az árut átvévők a cégek képviselőitében jártak el.

Az az I.r. alperesi hivatkozás pedig, hogy a felperes a bekövetkezett kártért felelősséggel tartozik azért közömbös, mert a felperes nem kártérítési igényt érvényesített a perben, így az, hogy a felperest érte-e kár, milyen mértékű és annak bekövetkeztében felelős-e, szintén közömbös az I.r. alperes fizetési kötelezettségének az elbírálásával összefüggésben.

Mindezek alapján tehát a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét a fellebbezéssel körben helybenhagyta.

Az I.r. alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt illeték viseléséről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

Az I.r. alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesnek a fellebbezési eljárásban felmerült és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerint megállapított eljárási költségeit.

Budapest, 2015. június 5.

. Pestovics Ilona sk.
a tanács elnöke

Takácsné dr. Kükáló Judit sk.
előadó bíró

. Sándor Ottó sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő